

Un gând

Maresalmusca

Acolo, în cuibul tău suspendat
între un gând de migrare
și altul mai mare
de picaj înfundat
te regăsesc mereu cu aripa-ți frântă
în coji de cuvinte clocite
și-atât de păzite
că păsări de-argint amuțesc și nu cântă.
În ghearele-mi lungi, în ghiare de fiară
ți-aduc gugustiuci, lopătari și egrete
în spasme de pui se zbate-un erete
când simte că-n ciocu-mi va fi să moară.
Dar n-are niciunul aripa de fier
s-o rup, s-o lipesc, să te-nalțe
lipi-voi de tine din puf de speranțe
un gând să te urce spre stele ce pier.